

Opublikowano dnia 1 marca 1956 r.

E 214 13/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36965

Kl 5 d, 10/01

Instytut Mechanizacji Górnictwa *)

(Stalinogród, Polska)

5d 13/00

Sposób samoczynnego ładowania urabianego węgla oraz przenośnik zgrzeblowy do wykonywania tego sposobu

Udzielono patentu z mocą od dnia 20 października 1953 r.

Wynalazek dotyczy sposobu samoczynnego ładowania urobionego węgla oraz przenośnika zgrzeblowego do wykonywania tego sposobu.

Sposób stosowania znanych ładowarek chodnikowych polega na mechanicznym nabieraniu i podnoszeniu ze spągu odstrzelonego uprzednio urobku, co jest bezpośrednią przyczyną skomplikowanej konstrukcji i dużego ciężaru ładowarek. Znane ładowarki są więc maszynami ciężkimi, skomplikowanymi o dużym zużyciu mocy i wymagają wysokokwalifikowanej obsługi. Dotychczas rzadko stosowano sposób samoczynnego ładowania urobionego węgla w chodnikach.

Sposób według wynalazku usuwa powyższe niedogodności dzięki umieszczeniu niskiego przenośnika we wrębie przed odstrzeleniem urobku, wskutek czego urobek po odstrzeleniu pod działaniem własnego ciężaru spada na przenośnik.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok z boku przenośnika według wynalazku, a fig. 2 — widok z góry.

Przedni koniec *a* zgrzeblowego przenośnika łańcuchowego spoczywa na spągu, a tylna jego część jest wygięta ku górze i spoczywa na podwoziu gąsiennicowym *b*. Nowością wynalazku jest to, że przednia część przenośnika posiada mniejszą wysokość niż wysokość normalnie wykonanego wrębu, a długość jej przekracza długość wrębnika; przenośnik posiada silną konstrukcję odporną na silne uderzenia kawałków odstrzelonego węgla. Ładowarki znane posiadają zwykle część przednią przeszło dwukrotnie wyższą i znacznie słabszą, co uniemożliwia zastosowanie ich przez wsunięcie do wrębu. Do tylnego końca przenośnika jest przymocowany przegubowo lej zsykowy *c* lub lekki przenośnik taśmowy, umożliwiający łatwe ładowanie urobku do wózków lub na główny przenośnik umieszczony w chodniku. Przenośnik jest napędzany silnikiem elektrycznym *d* ustawionym na podwoziu gąsiennicowym.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są Wacław Reguński i Zbigniew Kordecki.

wym b. Przenośnik jest rozbierny na dwie części przez wykręcenie dwóch śrub e.

Przed rozpoczęciem pracy przenośnik ustawia się na osi chodnikową końcem dolnym skierowanym w stronę przodku i przykrywa się go blachami pancernymi f. Po wykonywaniu wrębu wrębiarką chodnikową przenośnik posuwa się do przodu tak, aby cała jego część spoczywająca na spęgu została wsunięta do szczeliny wrębowej. Po obu stronach przenośnika ustawia się dwie zastawki, których zadaniem jest zmniejszenie rozrzutu urobku; następnie odstrzeliwuje się węgiel, który spada na płyty f, przykrywające przenośnik i ściąga kolejno blachy f, wskutek czego do 80% urobku ładuje się samoczynnie na przenośnik. Pozostałą część urobku ładuje się ręcznie, co dzięki małemu oddaleniu niskiego przenośnika jest bardzo ułatwione.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób samoczynnego ładowania urabianego węgla w chodnikach przy zastosowaniu przenośnika zgrzeblowego, znamieny tym, że

przednią poziomą część przenośnika o mocnej i wydłużonej konstrukcji przykrytą blachami pancernymi umieszcza się przed odstrzałem we wrębie, wykonanym uprzednio przez wrębiankę, a po spadnięciu odstrzelonego węgla na przenośnik uruchamia się go i stopniowo usuwa się przykrywające blachy pancerne.

2. Przenośnik zgrzeblowy do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamieny tym, że posiada przednią część (a) umieszczoną na spągu o takiej konstrukcji, iż da się ją umieścić w uprzednio wykonanym wrębie, a druga część przenośnika jest umieszczona na podwoziu (b), przy czym przednią część (a) przenośnika jest przykryta odejmowalnie blachami pancernymi (f).

Instytut Mechanizacji
Górnictwa

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

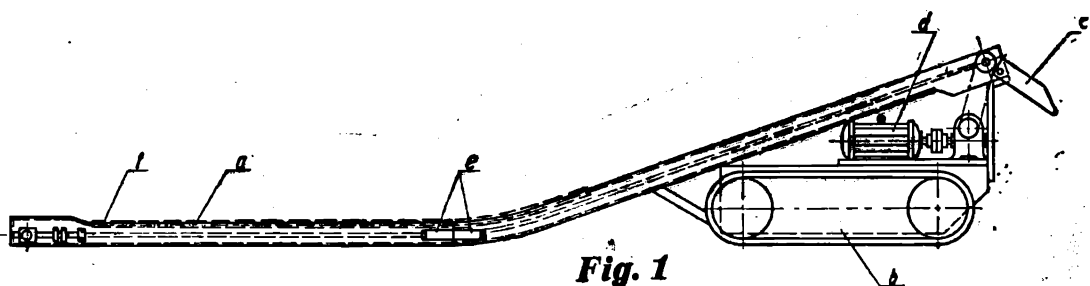

Fig. 1

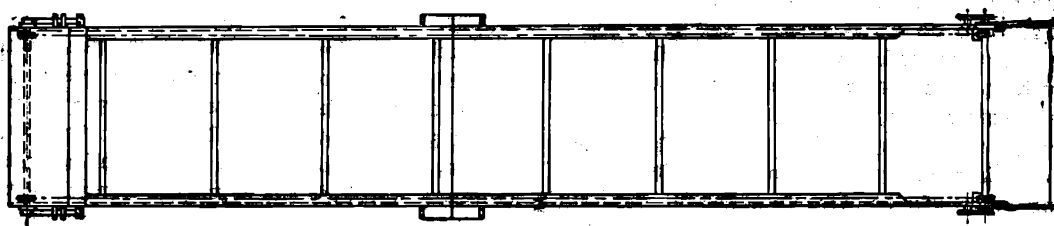

Fig. 2